

Welkom in deze nieuwsbrief van september 2023.

Het is een nieuwsbrief met veel artikelen die wij tegenkwamen in de loop van de tijd. We vinden ze zo belangrijk dat we ze u niet wilden onthouden. Maar gelukkig hebt u een half jaar om één en ander te lezen.

Intussen hebben we weer vier bestuursvergaderingen achter de rug. Steeds staat op de agenda hoe het met iedereen gaat en hoe de situatie in Afghanistan op dat moment is. En daar worden we niet vrolijk van.

Maar we voelen alledrie heel sterk de verantwoordelijkheid om voor de tien gezinnen te zorgen zo lang als dat kan. We worden daarin steeds gesteund door uw bijdragen op allerlei manieren en door de dankbaarheid van de vrouwen. De stichting Nahid doet er toe.

Situatie in Afghanistan

Die wordt er niet beter op. Het enige goede van het Taliban-bewind is dat het rustig is. Maar er zijn meer dan genoeg negatieve effecten. Zo worden op het ogenblik veel mensen opgepakt. Het gaat dan niet alleen over meisjes en vrouwen die gedwongen worden te trouwen met een Taliban-strijder. Geregeld worden zij ook uit huizen gehaald daarvoor. Het gaat ook om mensen die hebben gewerkt voor het oude regime of die nu werken voor de media. Ook voor actievoerders is geen enkel pardon.

Vrouwen en meisjes mogen nog steeds alleen naar buiten onder begeleiding van een man. En dan ook geheel bedekt door de boerka. Heel veel mensen zijn depressief en niet alleen in de grote steden. Afghanistan is op het ogenblik één van de weinige landen waar meer vrouwen dan mannen zelfdoding doen, wist The Guardian op 28 augustus te melden.

Bedelaars worden opgepakt en verdwijnen. Niemand weet waarheen.

En drugsverslaafden worden in klinieken ondergebracht. Maar daar zijn geen bedden, er is geen water en geen medicatie. Dat moet een vreselijke situatie zijn.

Over de situatie van vrouwen in Afghanistan was op 6 september een gesprek bij Op1 met Thomas Erdbrink en de Afghaanse filmmaakster Sarah Mani:

https://www.npostart.nl/op1-6-september-2023/06-09-2023/POW_05713729 Sarah Mani woont nu in Engeland, heeft daar ook gestudeerd en heeft prijzen gewonnen met haar films.

Maar er gebeuren ook goede dingen. Zo worden de wegen geasfalteerd. Blokkades van wegen door grote betonblokken zijn opgeruimd. De rivier is schoongemaakt (die was een bron van ziektes).

En zo schrijft ons bestuurslid Zarlacht:

Op het gebied van de vastgoedontwikkelingen in Afghanistan 2023 is er wat in beweging.

De prijzen van vastgoed in de privé sector zijn gedaald, omdat de burgers steeds aan het vluchten zijn. Ze verkopen alles wat ze bezitten voor veel lagere prijzen dan bijvoorbeeld 3 jaar geleden.

Bijvoorbeeld in Herat verkoopt men een huis, in de stad zelf, met 3-4 lagen en een grond van 260m² voor maar \$70.000, terwijl dit 2 jaar geleden voor meer dan 2 ton meer te koop was.

In twee wijken in Kabul kosten huizen met 2 etages ingericht als 2 wooneenheden en 160 m² grond, 3.000.000 afg. Dat is ongeveer \$32.500

En in een andere wijk van Kabul kost een huis met 3,5 lagen ingericht als 4 wooneenheden en 300 m² grond nu ongeveer \$105.000.

En de illegale gebouwen worden gecontroleerd en eventueel gesloopt.

Over de gezinnen die wij ondersteunen

My name is Sumaya, and I am pursuing a PhD in civil engineering at JNTU University in India. I completed my master's degree in India as well and obtained my bachelor's degree in Afghanistan. I started my educational journey in 2020 from Afghanistan to India. Furthermore, I began my educational journey in Afghanistan with the goal of pursuing a Master's degree in civil engineering at Osmania University in Hyderabad, India. Upon arriving in India, I was highly motivated and filled with hope to successfully complete my Master's degree. I had extensive plans, including passing the IELTS test, returning to Afghanistan, and securing a position in a reputable company or organization to support my family and improve my life. Studying abroad has made me miss my family, feel somewhat homeless, and face various hardships. Living far from my family in a foreign country is incredibly challenging, but I know I must endure. I must continue to study hard to support my family.

I am one of the many individuals who lost a loved one during the war. My father's passing left my mother, who was 25 at the time, to care for our family. Despite the challenges, my mother worked tirelessly to support us. Moreover, we were lucky that we could be helped by the Nahid foundation. I faced numerous difficulties along the way, such as not having the funds to purchase a laptop and struggling to afford transportation to college. Despite these obstacles, I persevered, and I have now embarked on my education journey. I am immensely grateful to my mother and Allah who assisted me during tough times.

Life in India, though different from what I knew before, has presented its own set of challenges, particularly as a foreigner not familiar with the language and culture.

The recent takeover by the Taliban in Afghanistan has shattered my dreams of returning to my homeland to work for a good organization as a civil engineer and support my family. This situation has left me feeling lost. It's challenging to express the depth of my emotions in words. The Taliban's actions have devastated my life,

taking away not only my father but also my dreams and hopes. Yet, I refuse to give up. I started my education when everything was in turmoil, and I was fortunate to receive a scholarship to pursue my PhD in India.

My sister, too, faced adversity but completed her master's degree online at Jamia Millia Islamia University in Delhi. Despite the difficult situation in Afghanistan, she remains hopeful. I encourage her to persevere and find opportunities abroad. The current situation in Afghanistan is dire, especially for girls, as the Taliban restricts education and employment opportunities. This not only affects girls but also boys. Because they also face major restrictions and many of them are against the Taliban. Hence, I am profoundly grateful for my family's support in helping me complete my studies. However, seeing their helplessness and disappointment in life when I call them profoundly saddens me.

My future seems bleak, and I feel lost. I don't know what steps to take next to improve my situation or help my family.

Best regards, Sumaya Adina

En zij schreef ook:

Sabria (dit is haar zus) is currently taking online classes in Afghanistan since she can not go to work or an educational center. My mother makes clothes at home, and I know a little bit about the other women, They are all also at home, making clothes that earn money to live life.

In het Nederlands:

Mijn naam is Sumaya, en ik studeer voor een doctoraat in civiele techniek aan de JNTU Universiteit in India. Ook heb ik mijn master in India afgerond en mijn bachelor behaald in Afghanistan. Ik begon mijn opleiding avontuur in 2020 van Afghanistan naar India. Bovendien begon ik mijn educatieve reis in Afghanistan met als doel een masterdiploma in civiele techniek te behalen aan de Osmania Universiteit in Hyderabad, India. Toen ik in India aankwam, was ik zeer gemotiveerd en vervuld van hoop om mijn masteropleiding met succes af te ronden. Ik had uitgebreide plannen, waaronder het behalen van de IELTS-test, terugkeren naar Afghanistan en het verwerven van een baan bij een gerenommeerd bedrijf of een gerenommeerde organisatie om mijn familie te onderhouden en mijn leven te verbeteren. Door in het buitenland te studeren, heb ik mijn familie gemist, voel ik me enigszins dakloos en heb ik met verschillende ontberingen te maken gehad. Ver van mijn familie in het buitenland wonen is een enorme uitdaging, maar ik weet dat ik het moet volhouden. Ik moet hard blijven studeren om mijn familie te onderhouden.

Ik ben een van de vele mensen die tijdens de oorlog een dierbare hebben verloren. Door het overlijden van mijn vader moest mijn moeder, die toen 25 was,

voor ons gezin zorgen. Ondanks de uitdagingen werkte mijn moeder onvermoeibaar om ons te ondersteunen. Bovendien hadden wij het geluk dat we konden worden geholpen door de stichting Nahid. In de loop van de tijd kreeg ik met talloze problemen te maken, zoals het ontbreken van het geld om een laptop te kopen en het moeilijk vinden om vervoer naar de universiteit te betalen. Ondanks deze obstakels heb ik volgehouden en ben ik nu aan mijn studie begonnen. Ik ben mijn moeder en Allah enorm dankbaar die mij in moeilijke tijden hebben bijgestaan.

Het leven in India, anders dan wat ik voorheen kende, heeft zijn eigen uitdagingen met zich meegebracht, vooral als buitenlander die niet bekend is met de taal en cultuur.

De recente machtsovername door de Taliban in Afghanistan heeft mijn dromen om terug te keren naar mijn thuisland om als civiel ingenieur voor een goede organisatie te werken en mijn familie te onderhouden, verbrijzeld. Door deze situatie voelde ik mij verloren. Het is een uitdaging om de diepte van mijn emoties in woorden uit te drukken. De acties van de Taliban hebben mijn leven verwoest en niet alleen mijn vader, maar ook mijn dromen en hoop weggenomen. Toch weiger ik op te geven. Ik begon met mijn opleiding toen alles in rep en roer was, en ik had het geluk een studiebeurs te krijgen om in India te promoveren.

Mijn zus kreeg ook te maken met tegenslagen, maar voltooide haar masteropleiding online aan de Jamia Millia Islamia Universiteit in Delhi. Ondanks de moeilijke situatie in Afghanistan blijft ze hoopvol. Ik moedig haar aan om door te zetten en kansen in het buitenland te vinden. De huidige situatie in Afghanistan is nijpend, vooral voor meisjes, omdat de Taliban de kansen op onderwijs en werkgelegenheid beperken. Dit treft niet alleen meisjes, maar ook jongens. Want ook zij hebben te maken met grote beperkingen en veel van hen zijn tegen de Taliban. Daarom ben ik enorm dankbaar voor de steun van mijn familie bij het voltooien van mijn studie. Maar als ik hun hulpeloosheid en teleurstelling in het leven zie als ik ze bel, ben ik diep bedroefd.

Mijn toekomst ziet er somber uit en ik voel me verloren. Ik weet niet welke stappen ik nu moet nemen om mijn situatie te verbeteren of mijn familie te helpen.

Van de penningmeester

Met uw donaties zijn we nog steeds in staat om de 10 gezinnen maandelijks te ondersteunen. De vrouwen zijn altijd weer heel blij en dankbaar als Amir en Shukur hun het geld brengen.

Zonder onze bijdrage zouden ze niet kunnen overleven, zeggen ze. Voor iedere maand gaat er nu \$1600 richting Kabul. Dat is voor de huur en voor het levensonderhoud van de gezinnen.

We danken u allemaal voor de financiële en morele steun. Zonder dat zouden wij de moed verliezen. Maar nu gaan we door, ook al maakt de Taliban het ons niet gemakkelijker. Maar de vrouwen moeten geholpen worden om deze moeilijke tijden door te komen.

Over het gebouw

Op het ogenblik woont Amir met zijn gezin weer in het gebouw. Zo is het beschermd. Maar hij is al weer een paar keer belaagd, omdat men weet dat hij voor een buitenlandse organisatie werkt. Hij weet dan ook nog niet of hij er kan blijven wonen. Vooral omdat ook zijn zoon problemen heeft gehad.

We hebben weer overleg gehad over de toekomst van het gebouw. We zouden heel graag weer vrouwen gaan opvangen. Maar het is nu onmogelijk om verder te bouwen. En dat zou eerst moeten gebeuren. Het komt elke keer weer op de bestuursvergaderingen terug, dus we houden de vinger aan de pols.

Misschien is dit ook interessant voor u

Twee jaar na terugkeer van de Taliban: deze Afghaanse vrouwen blijven geloven in vrijheid

Twee jaar geleden kwamen de Taliban opnieuw aan de macht in Afghanistan. Vrouwen en verdedigers van mensenrechten betalen daarvoor een hoge prijs. Maar de strijdbaarheid van Afghanen is niet gebroken, zeggen twee vooraanstaande activistes.

Hier kunt u een interview met hen lezen <https://www.mo.be/interview/sima-samar-razia-arefi-de-kracht-van-vrouwen-die-geloven-vrijheid?>

Security Council Condemns Decision by Taliban to Ban Afghan Women from Working for United Nations in Afghanistan, Unanimously Adopting Resolution 2681 (2023)

27 april 2023

The Security Council today unanimously adopted a resolution condemning the decision of the Taliban to ban Afghan women from working for the United Nations in Afghanistan, saying that it undermines human rights and humanitarian principles.

By the terms of resolution 2681 (2023) (to be issued as document [S/RES/2681\(2023\)](#)), the 15-member organ called for the full, equal, meaningful and safe participation of women and girls in Afghanistan. It also called on the Taliban to swiftly reverse its policies and practices restricting women and girls' enjoyment of their human rights and fundamental freedoms — including those related to their access to education, employment, freedom of movement and participation in public life. To that end, all States and organizations are urged to use their influence in conformity with the Charter of the United Nations.

Hier is de rest van de tekst te lezen

<https://press.un.org/en/2023/sc15271.doc.htm>

De resolutie 1325 van de Verenigde Naties (aangenomen in 2000), zegt dat vrouwen moeten kunnen meedoen aan vredesbesprekingen en de opbouw van het land daarna. Op 7 juli en 8 juli was er een conferentie in Brussel van Women united against NATO, samen met WILPF en Vrouwen voor Vrede Finland, waar het over de inhoud van deze resolutie ging.

Over deze conferentie is een verslag verschenen in de VRT, van Inge Francken moderator van deze dag en verslaggeefster van de VRT.

In de tekst van dit verslag is een interview te beluisteren met Sima Samar, (20 jaar geleden minister in Afghanistan en één van de inleiders), over de situatie van vrouwen in Afghanistan.

Hier kunt u het verslag lezen en het interview beluisteren:

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2023/06/16/meer-vrouwen-aan-de-vredestafel-tijd-voor-een-nieuwe-strategi0/>

‘Oorlog tegen vrouwen in Afghanistan moet erkend worden als genderapartheid’

De manier waarop Afghaanse vrouwen de meest fundamentele rechten worden ontzegd, kan alleen worden omschreven als genderapartheid, schrijft mensenrechtenexpert Vrinda Narain. ‘Wanneer apartheidssystemen ontstaan, heeft de internationale gemeenschap gefaald.’

https://www.mo.be/opinie/twee-jaar-na-de-machtsovername-oorlog-tegen-vrouwen-afghanistan-moet-erkend-worden-als?utm_campaign=emo&utm_medium=newsletter&utm_source=email

Nu de regering in Afghanistan vrouwen uitsluit van de meeste banen, wenden sommigen zich tot verpleegkunde en verloskunde om te kunnen blijven werken. Maar ook dat kent heel wat uitdagingen. ‘Mijn grootste zorg is dat als we volgend jaar afstuderen, er niet genoeg banen zijn voor ons allemaal.’

Na tien jaar les te hebben gegeven aan een Afghaanse universiteit, staat voormalig econome Shabana Sediqian op het punt om zich om te scholen tot verpleegster - niet bepaald de carrièreswitch die ze ooit voor ogen had, maar het zal haar in staat stellen om het huis weer uit te komen.

https://www.mo.be/nieuws/afghaanse-vrouwen-die-willen-werken-storten-zich-op-verpleegkunde?utm_campaign=emo&utm_medium=newsletter&utm_source=email

Een probleem er bij:

Afghaanse boeren vluchten voor de droogte
Niet alleen geweld, ook de klimaatverandering verdrijft boeren in Afghanistan van hun geboortegrond. Een Afghaanse journaliste tekent hun heimwee op:
“Klimaatverandering is erger dan oorlog.”

<https://www.dewereldmorgen.be/artikel/2023/07/19/afghaanse-boeren-vluchten-voor-de-droogte/>